

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 96/2012
15.11.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Драгомира Милојевића, Миодрага Вићентијевића, Горана Чавлине и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.И., због кривичног дела силовање из члана 103. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 824/12 од 26.10.2012. године, подигнутом против правноснажних решења Вишег суда у Врању К. 168/12 (Кв. 168/12) од 04.07.2012. године и Кв. 170/12 од 04.07.2012. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 824/12 од 26.10.2012. године, као основан, па се УКИДАЈУ правноснажна решења Вишег суда у Врању К. 168/12 (Кв. 168/12) од 04.07.2012. године и Кв. 170/12 од 04.07.2012. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Врању К. 34/10 од 12.06.2012. године, окривљени Б.И. обавезан је да оштећеној М.Д. плати на име нужних издатака износ од 488.875,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности решења.

Жалбу окривљеног Б.И. изјављену против наведеног решења о трошковима кривичног поступка Виши суд у Врању, решењем К. 168/12 (Кв. 168/12) од 04.07.2012. године, одбацио је као неблагоприятну.

Одлучујући о жалби пуномоћника оштећене М.Д., адв. С.М., изјављеној против истог решења о трошковима кривичног поступка (КЗ4/10 од 12.06.2012. године), Виши суд у Врању, решењем Кв 170/12 од 04.07.2012. године, преиначио је побијано првостепено решење тако што је окривљеног Б.И. обавезао да оштећеној М.Д. плати на име нужних издатака износ од 530.250,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности решења.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости, Ктз. бр. 824/12 од 26.10.2012. године, против решења Вишег суда у Врању К 168/12 (Кв. 168/12) од 04.07.2012. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП) у вези са чланом 183. став 4. ЗКП и против решења Вишег суда у Врању Кв. 170/12 од 04.07.2012. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези са чланом 385. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев, укине решења Вишег суда у Врању и предмет врати том суду на поновно одлучивање и да у смислу члана 422. став 4. ЗКП одреди да се одложи извршење решења Кв. 170/12 од 04.07.2012. године.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. ЗКП и доставио захтев за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу адв. С.Н. и у седници већа, о којој је у смислу члана 422. став 3. ЗКП обавестио Републичког јавног тужиоца који седници није присуствовао, размотрио списе

овог предмета, са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву истиче да је решењем Вишег суда у Врању К. 168/12 (Кв. 168/12) од 04.07.2012. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези са чланом 183. став 4. ЗКП на штету окривљеног Б.И.

Наведеним решењем Вишег суда у Врању одбачена је као неблагоприятна жалба окривљеног Б.И. изјављена против решења тог суда К. 34/10 од 12.06.2012. године (којим је одлучено о трошковима кривичног поступка у односу на овог окривљеног), са образложењем да је окривљени наведено првостепено решење примио 21.06.2012. године и да је последњи дан законског рока од три дана за изјављивање жалбе против тог решења истекао 24.06.2012. године, а жалба окривљеног поднета непосредно суду 25.06.2012. године, односно после истека законског рока.

Међутим, доносећи наведено решење о одбачају жалбе, Виши суд у Врању занемарио је чињеницу да у конкретном случају последњи дан рока за жалбу (24.06.2012. године) пада у недељу, као и одредбу члана 183. став 4. ЗКП којом је прописано да, ако последњи дан рока пада на државни празник или у суботу или у недељу или у неки други дан кад државни орган није радио, рок истиче протеком првог наредног радног дана. Из наведеног следи да је жалба окривљеног Б.И., која је поднета у поднедељак 25.06.2012. године, благовремена, па је супротном погрешном оценом и одлуком о одбацивању ове жалбе као неблагоприятне Виши суд у Врању на штету окривљеног учинио повреду закона о којој је реч, на што се из напред наведених разлога с правом указује у захтеву за заштиту законитости.

Против поменутог решења о трошковима кривичног поступка (К 34/10 од 12.06.2012. године), поред окривљеног Б.И., жалбу је изјавила и адв. С.М. пуномоћник оштећене М.Д., а о овој жалби Виши суд у Врању одлучивао је одвојено, решењем Кв. 170/12 од 04.07.2012. године.

Доношењем решења о одбацивању жалбе окривљеног на основу погрешне оцене о неблагоприятности исте, другостепени суд је онемогућен да мериторно одлучи о жалби окривљеног (која је благовремена) већ је мериторно и правноснажно одлучио само о жалби пуномоћника оштећеног као тужиоца те тако учинио повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП – повреду права на одбрану која је била од утицаја на законитост и правилност другостепене одлуке.

Овакво поступање другостепеног суда је и нецелисходно јер је суд донео два одвојена решења исти дан и у истом саставу већа о истој ствари - одлучујући о жалбама изјављеним против решења о трошковима који припадају оштећеном.

Због учињених повреда закона, Врховни касациони суд је уважио захтев за заштиту законитости и укинуо решења Вишег суда у Врању К. 168/12 (Кв 168/12) од 04.07.2012. године и Кв. 170/12 од 04.07.2012. године, те предмет враћа том суду на поновно једновремено одлучивање о изјављеним жалбама окривљеног и пуномоћника оштећене.

Из изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/2008), у вези са чланом 420. ЗКП, а применом члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председника већа-судија

Наташа Бањац,с.р.

Јанко Лазаревић,с.р.